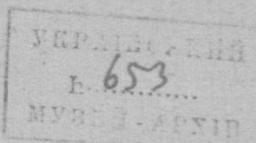

ЗА МАЙБУТНІ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

“Та прийде час і ти огністим відом
Виселіш у народів вольних колі,
Труснол Кавказ, впорешеній Баскіком,
Покотил Чорним иром гомін волі,
І глянцоп, як хвояїн домогитий
По своїх хаті і по своїм полі.”

Іван Франко

РІК II

Число 18

Лондон-Фольдмохінг, 18.8.1946

ГРОМАДСЬКА ОПІНІЯ

Громадська опінія є хіба одним з найголовніших факторів, що нормують життя культурних народів, побудовавших своє існування на прінципах демократичності.

Громадська опінія - це очій вуха культурного суспільства. Вони пильно дивляться і пильно слухають; слідкують за кожним проявом життя, нотують і підсумовують кожний зворот, кожну хибу, кожне викривлення.

Тоді громадська опінія підносить свій голос і на небажані явища життя падає громадське "вето". Так живуть культурні, демократичні народи. Так осягають найнижчі, найкультивованіші життєві шаблі. Ми переживали й пережили не один суспільний устрій. Більшість нам і часи сьогодні відмінного абсолютизму і пізніші "демократичні" і свої і чужі устрої. Демократичні беремо тут в якихсь відношеннях до хіба мало було правдивого демократизму в тих новотворах, що й поставали на українських і на російських просторах, як і по "щіді над Вислою". Давалось нам добре в знаї і криваве марево гітлеризму. Там - у цих устроїх суспільних - голос суспільства або грав мінімальну роль, або ж був загнаний до консервативних таборів. І бачили ми "культуру" бригадок і "березів", депоїв і ооловків і бачили ми "культуру гітлерівських дахавів і оловянішів і ін. Хіба вже маємо іх за багато. Однак, ми українці все чомусь або пасено задніх, або коли переймаємо посів із чужого, так обов'язково теж уже пристосовуємо до своїх рідних парапанських чи миргородських зразків і піходить, як той казав, ... "по французьки - лишишанною руського в ніжегородським!"..

Знаходимся під опікою високо-

культурних демократичних народів. Створили своє особливі на нігнанні "життя" в таборах. Кожний табір - це маленька наша українська держава. Кожний табір - це суза сумарум української культури, української гідності, і української вартості.

І зле той думне, що ті представники адіантів, що опікуються нами, не студіють тут нас у таборах, як народ. Не навчають нас позитивні і негативні сторони. Не ставлять нам знак вартості по проявах нашого життя. Як хто так думає, той помилляється. І от тому ненадійно зустрінчиков на громадській опінії. Як же опінія ця проявляє себе в культурних народів.

Різними способами вона проявляється. Але найголовніше - за посередництвом численної преси. Преса має широкий обів'язок подати на всяку пісці і в кожнім випадку голос, в величині громадської опінії. Преса є звариддям громадської опінії. Хто здавлює свободу преси - цей зничує бойтесь тієї опінії.

Так стойте спраць в життю культурних народів.

А в нас?

Якщо маємо претенсії бути культурним народом - щось подібного мусіло б бути й в нас. На жаль, це далеко не так. От побудували наші маленькі таборові держави - зразок того Волинського, за яке, починаючи від 1917 р., від початку визвольних змагань за свободу взагалі і до сьогодні упalo стільки борців, стільки кроїв розлітто на українському чорновелі, до чого котий з нас тримить увірю ду-

що; ширійший образ чого намалювали в нашій уяві, ширізьбили наші мистці слова. І до ж чи все гаразд? Ні! Мусимо чесно призватись, що рішучо ні.

Ми не беремо життя нашого табору. Доля кідала нас по різних таборах. Качили ми різni проямцього таборового життя. І загальне враження наїздрило. Правда, не сідимо цілком ужо, як ні до чого наїздатні. Оголосували різні культурні установи, хвалившись ними на вільну подекуди перед іншими національностями, яким доля судила шти гіркий поліці скітальства. Однак... Однак брак нам щільніої відваги голосно, сміливо, відтверто голосити опінію про те, що... в гарячках не все гаразд.

Що це, те і ось то - мало б бути так, а не так... Що це треба виправити, а то цілком відкинути, бо воно щодить і загалові і загальній опінії про нас. Ізого отвер того, сміливого голосу нема його браку. Але з другого боку хай же ти, що іх доля чи суспільність внесла на верх, ті "князі таборних держав", будуть дійсно князями і в даній випадку відповідальними є за культурний вміст життя даного таборового суспільства. Хай не вважають себе "колібами" хоч на час, бо це скороминуче. В данім випадку чи ж не йти за відьмами нашого гонія Т. Шевченка, що тільки

"Слава не поляжо!"

І от колиби нас існував такий важкий фактор, як громадська опінія ней було в тих прикрайніх явищ і наслідків, які будуть в неодному таборі. Дело треба назвати по імені.

Піперед усього, стой ганобній, нікому непотрібний, хіба як тільки спільному ворогові, дикий розподіл на "західників" і "східників" /що й на старих омігрантів/. Хто проти цього протестував? Хто націлював це кінове діло? Яка працівниця заявила свій сміливий гострий протест? Хто публично виступив проти? За винятком деяких українських газет, в тому числі і наші - ніхто! А скільки ж то є в таборах організацій, школи, то-

атри, "Просвіта", спортивні товариства і т. п. Де ж громадська опінія? Жодної! "Колібрі на час" виробляли такі речі, по можливість хіба в практиці "князя Бобринського" за старих царських часів, господарка табору, а кухні? А культурна праця організацій? Скажемо: сьогодні святкує Крути - "Просвіта". Завтра - народня школа, після завтра - гіназія, що за день якесь інша інституція... До чого ж цей розподіл, чи ж не найкраще дати спільніми силами щось спільно, а імпозантно для своїх і для чужих. І тут но чутно голосу громадської опінії. Ці явища майже загальні.

Скажуть... та як жо цей голос піднести? Як? Та хоч би так, як цо в ужитку культурних народів. Чрез просу. Мусимо праця і тут оговоритись. Одною ногатиною нашою рисою, що запозичили ми з давніх давон нашого історичного життя, є зваждто велика особиста вільшія в розумінні себе і зваждто логікою ідентичнію до інших. Тому в нас клітно хоребливо - критика для критики. Громадська опінія, но має нічого спільногого з "критикою для критики". Громадська опінія - це но є викривлення фактів, фальшивий наклеп, чи просто очорнення /на жаль, і та-кі квіти ростуть на нашему грунті й вони мають послух/.

Громадська опінія цо протост в ідеї праці для загального добра. Такою ця опінія є в культурнім світі, і мас для того міцну під собою підставу. Для громадської опінії мусить бути скрізь доступ. Громадська опінія мусить бути про всі проміні життя в нашій "таборовій державі" - прямільно поінформовано. Громадська опінія мусить все й всієї сказати своє слово. Громадську опінію подає на своїх оторінках преса. Кожна з установ чи організацій мусить рахуватись з голосом громадської опінії.

Виховуймо ж у собі засади, які дармо плокают в своїм життю культури народи.

Хай буде громадська опінія підставою нашого життя.

С. Ловченко.

ВЕНЕЦУЕЛЯ

Республіка Венесуеля лежить в північній частині південної Америки. На північ - границя республіки проходить Карібським морем; на сході з британською Гвайяною; на південнім сході - з Бразилією і на заході і південному заході - з Колумбією.

Простір Венесуелі є 942.800 кв.км., а населення, по до цього величезного континенту, сягає тільки в 839 787 осіб. Отже, як бачимо, Венесуеля є дуже слабо заселена, в тим самим для іміграції є великі можливості.

Венесуэла є Федоративною
республікою, а столиця Каракас-Ароя.
Державна мова - еспанська.

В Венесуелі є чотири високі школи, а загальна культура стоить на низькому рівні. Великий відсоток мешканців є анальфабетами.

Підсоная є тропікальною /гарячою/ Державою бюджет Веноц'єлі спирається на приходах з експорту нафти і кави. Зліборобством займається 20 % населення. Продукується головним чином: кава, какао, риц, тютюн, тростниковий цукор. По здобичі і вивозі нафти Веноц'єль займає одно з перших місць у світі.

.....
.....

Боноцюєлю відкрив Христофор Колумб в своїй троці подорож до Америки. Від 1546 р. фігурує Боноцюєля як османська колонія. Від Іспанії усамостійнилося Боноцюєля 1821 р. Від 1821-31 була частиною Федоративної республіки Колумбія, а після визвольних воєн від 1863 р. закріпилась як самостійна федоративна республіка.

Республіка Венесуеля випові-
ла війну гітлерівській Німеччині
15.2.1945 р.

Генеральний Комісар Во-
ноцуслі за відомостями Амман-
ської військової газети "Стар сід
Страйпс", по справам іміграції
Дольгадо Філляр до 7.8. ц.р. заявив
у Борліні, що Веноцусоля прийне до
себе імігрантів, але підкорсив,
що виключоні є фашисти.

Осадок Гонерального комісаря Венецуолі находитиметься в Франкфурті н.Н. Венецуоля зобов'язується покрити всі індатки подорожі імігрантів, але пород тим всі імігранти порейдуть контролю під політичним оглядом. Потрібні є як різного роду фахівці, так і хлібороби і робітники.

O C T H E

Вже зібрали пілоницю і літо.
Вже в снопки пов'язали овес.
Хоч часом що всміхнеться літо -
Будовій на свиді дось...

І вже чутъ вечорами кониня
Польних коцуків в гострій сторні,
І холоднії пісних з'рания,
І неповні, задумані дні...

Над полями синіє вже вечір.
У просторах чорніє лиш гай.
В небі сунутے старі овочі
Ноже в рідний, покинутий край.

Там слізами - брилянтами роси,
І порожні, голодні лани...
Тут хоч літо... а там тільки осінь...
І ногили, ногили відторні...

За отарами, — хмарами вільні
Попливати журавлів кораблі...
А мі вже до лоту но звинні!
На чужий, непривітній землі!

Ми в кайданах боялися закуті
Із гаїльтівським "бути чи не бути"
В грудях носим винібрани отруту,
І не можемо дійсність збегнути...

Нам підтято на довго десь крила
І полет по для нас журавлів...
Чи, ж дано нам безславну й босиму
Тільки долю всесвітніх рабів!

С. ЛЕВЧИКО

Рослинність на Марсі²

Астроботаніці, новій ділянці науки, яку отворив советський учений проф. Тіхов, вдалося створити сліди життя рослинності на Марсі. Пересячна температура на Марсі є приблизно -23 Цельзія. Найвища температура напівзоріні Марса в найтопліших місцях не перевходить -8 Цельзія. "Ми просліджуємо спектрум-рідів зимових рослин" — пояснює проф. Тіхов — і опісля прирівнююмо зі спектрум планети. Ми досліди навіть астроботанікою.

Книжка про Росію

Англійський журналіст Р. Вінтертон, що побував у Москві в рр. 1942-45, як спеціальний кореспондент одної лондонської газети, опустив топор у світ свою книжку "Репорт об Росії".

На початку цієї книжки автор підає, що йому чуже є панте-

СОВЕТСЬКО НАСТАВЛЕННЯ.

"Но дивлячись на то, що в
зв. язку з останньою війною англій-
ський народ виявив багато доброї
волі для нашої язичини близьких
стосунків зі східними союзнико-
ми, Росія зі свого боку не від-
платилася взаємністю: — што він
на одному місці. Цалі рік створ-
джував, що цьому ставали все на
порошкоді урядові російські чи н-
ники.

Жити в Москві 4 роки, ко-
респондент но маг на'язати без-
посередніх зносин з продотавниками
їжі російського народу. А ці росі-
яни, що неблизкувались до цього,
платили за це дуже дорого.

Він стверджує, що англійські дипломати, члени його та кореспонденти ВСО жили під наглядом поліційних російських чи іншіків і могли стрічатися тільки з тими представниками російського народу, яких ім підсували.

За "Биля Іроцьой".

Норальний змушання в концентраційних таборах

/переклад з німецького/

Багато пишеться і говориться про жорстокі змушання в концентраційних таборах. Але мені здається, що цілкоміто мало присв'ячується уваги моральним терпінням. Було багато і, язив, що мали містя змінити ці страшні жорстокості тілесні. Але здається нікого не описаної моральні змушання.

Тут треба підкреслити зневаження всякої людської гідності. По цього прещінь належить це, що не гайн по приході туди, мусілося розбирати до гола, гладко остриженим вдягати в цілкоміто не на себе штит в язничний одяг. Кожний виглядав в цьому одягу, як блазен або неадара. Тє, по кожний со-ман промовляв через "ти" - це було звичайне упокорення.

Кожний в язень був тільки числом: коли треба було до якогось уряду /таборового/ то треба було голосити я: "число... голоситься послушно на наказ!"

Іншим терпінням було притуплення ума, до якого часто змушувалося. Від ранньої збірки до вечірньої - це був час праці, коли не можна було ні курити, ні розмовляти, ні нічого читати. Осінню 1942 р. всі неприділені, то є такі, що не були приділені до ніякої "кошанди" праці, збралися зі всіх блоків і мусіли переводити ціле перед - і пополудна в одній кімнаті. В кімнаті, що була побудована на 50 осіб, сиділи ми найчастіше понад 200 осіб тісно коло себе, а старший кімнати мав про це дбати, щоби ніхто не розмовляв зі сусідом, навіть шепотом ні, або мось читав. В густім повітрі людина цілкоміто чулася дурною або приголомленою.

Сильне обтяження нервів було також це, що ніколи людина не могла бути сама. У спальні, в кімнаті, чи за працею, ба, навіть в "затишних місцях" ніколи не можна було бути самим, щоби ніхто не перекликав, все було публично і спіль-

Якщо тіснота спільногого прожиття ставала невиносимою тягарем, то ще більша було терп'я тому, що не було ніякого відпочинку на самоті. Також за працею не можна було знайти радості. Ремісники може ще знаходили заняття, то відповідало їхньому званню, але при тім в більшості була прикра свідомість того, що своєю працею підпорядається СС-ів. Для "інтелектуалістів" непривична праця означала багато більше обтяження життя і треба було багато собі заощадити труду та зуміти енергії, щоби по цілоденній праці прочітати якусь книжку з бібліотеки.

Для бездумності праці, яку нераз заряджувано, нагоду були приклад: лежала велика куча хворосту. Це треба було старанно потягти в кубік. По скінченці цієї праці хворост запалено, щоби в цей спосіб здобути попіл для експериментів з компостом. В міжчасі пришла буря і попіл розпіяли. Але один день пройшов за складанням хворосту.

Для затворництва соря та душевих терпінь паводу ще один приклад: одному товаришові, банковому урядовцю з Праги, померла дружина в кі-цеті. Іого про це повідомлено словами: "Твоя жінка померла. Утікай". Це нападу були велики мукоповідиль судьби так своєї, як і своїх найближчих. Неневість судьби своєї була ще загостренна так зв. "порослуханнями". Ніколи не було відомо, що станеться, коли в язня поклітуть. Це могло бути тільки цирраві поручоного листа або також в спряті таборової карці, яку насвідомо стягнулося на себе. Годинами треба було ждати, піждоки людина не відущено, геддини клюпотів і також години - страху.

Однако найбільшим моральним

знищенням це була смерть багатьох товаришів. Щоденно бачили 100-150, 200 трупів, як попри тебе перевозять на возах - змушує мене про це мовчати. Хто цього не пережив, то й не може того правильно зрозуміти. Континентів здебільші вважають "ка-цет" як місто поганів, місто дурнів і місто невільників.

Без чести, без права, без думки —
це була судьба в'язнів. Якщо
котрийсь в'язень концентрацій-
них таборів не може говорити
про фізичні знищання, то ні ще
моральні винущання не вистарчу-
ють. Ми не сміємо їх забувати.

Йоган Буркгарт.

ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА

ОГЛЯД

Тридцять два роки тому назад розшаліла перша світова війна, що впродовж майже пяти років стрисала світом, а спричинила катастробу, що мала в собі зародки нової різні народів, свідками якої ми були останньо.

Розгляньмось, яка політична ситуація панувала тоді в світі і що спричинило вибух європейського вулькану. На сході — Росія, що ганебно програла війну з другорядною тоді державою — Японією, здавивши гострими мірами революційний рух, до гро-звив переворотом державі, ста-ла на шлях частинної реформи і збудувала досить сильну мілітарно армію, не на жарт тур-буючи західних сусідів.

Німеччина, озброєна до зубів, була служнням зааряддям в руках військової кліки на чолі з бездумним Вільгельмом. Франція — ыхована на ідеї реванжу супроти Німеччини за проганий — Седан.

Австро-Угорщина - мозаїчна держава, що зі заздрістю приглядалась зростові політичних впливів Росії на півдні.

В другої ж сторони Росія, що в кінці своїх імперіалістичних задумів-зазікань мріяла про Босфор... і голосно, де треба і не треба заявляла про свою історичну місію в ім'я оборони славянських

народів на Балканах./Як бачимо
зі зміною національних кольорів-
нічого не змінилося./

Австро-Угорщина, Німецьчина і Італія творили т.зв. "п'ятрійний союз / в другій світовій війні - це називалося "п'єржані осі"

Причина війни все наїдеться, дарма, чи там, де її хочеться знайти, чи там, де її взагалі не сподіються.

І так в Сараєві, столиці оку-
пованої Австрією Боснії, стріл
із рук сербського студентів поре-
вав шинку штаба австрійського
престолонаслідника. Австрія, що
ласим поглядом глядела на інші
провінції Сербії, зробила її від-
повідальною за цей амбітат і роз-
почала проти Сербії всенці кро-
ки. Росія, хоч ще не цілковіто при-
готована до війни, але для відпор-
уження свого престіжу, встушилась
за "братнім народом".

Тому західні кордсції Росії були далеко геть, висунуті на захід, мусіла Росія, зі страху, щоби Австрія не відтягла Францу, стягнути військо під Варшаву, віддаючи майже без боїв область Варти, а найкращі армії свої кинути в Прусію, де й вони заминули на мазурських болотах авангарди геніальній стратегії Гінденбурга.

Так погано почалася перша світова війна для Росії.

Для потрійного союзу но-
сподіванкою був знову перехід
Італії до блеску аліянтів.

Придивімся, які ж настрої панували під час вибуху війни в російському суспільстві. Російське т.зв. "прогресивна" інтелігенція, вихована на російській літературі, в більшості мала революційні настрої.

Вже по програній війні, з Японією ця інтелігенція спробувала повалити деспотичний режим. Це й не вдалося, бо селянська маса не була настивлена революційно.

Перехід "імеччини на сторону Австро-Угорщини перевернула спосіб думання та настрої російського суспільства, а вміла поведінка уряду ці настрої відповідно енкористала. Та й преса не мало причинилася, що мобілізація в Росії пройшла скоро й успішно, а наїть з патріотичним піднесенням.

Так само не якийсь час під-
пало сугестії посвідч-патріотизму
робітництво і селянство.

Як жеж стояли тоді наші, у-
країнські справи. Відношення
Росії до нас, українців характеро-
ризує знаменний наказ російсько-
го міністра Валуєва /1876/: "нет,
не било і не будет!"

І вибух війни не змінив цього відношення. Правда, почала виходити в Києві, завдяки підтримці українського мецената Є. Чикаленка, українська газета "Рада", але її з вибухом війни закрито. У Києві була невелика група української інтелігенції, що підтримувала українство. Загал Злоторівського - був цілковито зросійшений. Київ став російським властиво центром з російською школою, російською адміністрацією, військом і т. д. Тому очі цієї овідомої горстки звертались в сторону Галичини, де під Австрією це українство не було переплюдуване, а творило своєдіно свої цінності.

Як би Росія програла війну, була надія, що українське питання стане на чергу дія. Тому українське свідоме суспільство взяло участь у війні в надію, що для України прийде вимріяна пора Свободи.

Та "встрія не виявила зі себе мілітарної сили і Галичина скоро попала в руки Росії, по жорстоко почата низити всі надбання культури й взагалі все, що носило познаки українства. Для Росії завше було бажання знищити "мазепинство" в Галичині. В цію прихованою думкою і почав війну російський імперіалізм.

Революція, що вибухла на російських землях змінила царський устрій.

...вадцять років пізніше прийшла друга світова війна.

І знову кров'ю і згарідами
покрилася Україна. І знову не
судилося нам стати господаром
у своїх хатів.

Деі страшні війни український народ переніс на своїх землях, на своєм тілі. Та український народ не заломився. А сили йому додзе віра.

ОЛР

Дія Гвардія в Європі

На закінчення своєї подорожі по Європі, генеральний Директор УНРРА, Ля Гардія, взяв участь у конференції УНРРА в Женеві. В своїму звіті про діяльність УНРРА віз заявив, по цю організацію можна назвати найбільшою прмією милосердя в світі.

На більше допомоги вияв
или США, даючи на потреби УНРРА
2,5 міліарди, 987 мільйонів доларів.
Але теж і інші держави, настільки
попосинці господарству скрути
вийвили поважну допомогу для
пощаджуваних війною.

Деяльне військове життя, то в Третій систематично скрашують транспорти УПРА, а також військ ствердні, що "переселені особи" перебувають в Німеччині в невідповідних умовах.

Малий Фейлтон

Биття кипить і б'є джерелом

Живу в Шляওгаймі, як в малень-
кому хуторці: ні право лісок, прямо-
лужок, на лужку корівки з телят-
ками, свині, а де-не-де, добре по-
росята. Маленький хуторок, а жит-
тя кипить, як в добром селі. Ки-
пить і бушує, як в день, так і в
ночі; і в сильний дощ і під час
опеки. Подумайте тільки: в день
мий підлогу в кімнаті, носи каву
з ідальні, іди і купуй газету, чи-
тай її, доки впрієш, а потім опи,
просинайся, корми корову, свиню,
шукай по табору підсвинків, що
поодривались. Не встигнеш відпо-
чити, а тут і вечір. Теж чекає
праця. Гони в хліву горілку, ріж
в умивальці корову, продавай мясо
мий руки, питай гроші. Приходиш
в кімнату і прямо падеш на ліж-
ко. Подумаєш відпочити. Але дар-
ма.

Як тільки місяць блисне,
підлітки і молодь до сорока ро-
ків включно починають нічні се-
ренади. Спочатку веснянки, потім
 прогулянки, а так опівночі боко-
 троти довкруги бараків. Ніякі
 прокляття, ніяка лайка не вгаму-
 ють ці нічні, розбуджені місяцем
 процесії.

Енергійні хлопці і дівчата відшукали біля Ідельні гарну плошту для відпочинку. Негайно її гарно спорядили, перенесли будку зі собакою і їх цуценятами на друге місце і там регулярно тепер співають, танцюють і грати в карти.

Наша ідеальна - це центр на-
шої культурної праці. Входим до
нел і читаєш великий напис на
п'ятирічках:

"Виходячи з ідаліні, витирайте старанно ноги!"

Вправо міститься дошка об'яв по табору. Підходиш і читаєш різноманітні і цікаві новинки:

"Загублено жіночий лівий чоловік, без підошви, спереду дві пропалані лірки номер 45"

"Продаються оселедці, без брюшка, пара - 40 марок або дві

Плитки шоколадные

Сверху об'єва до мешканців та бору:

"Увага. Забороняється викидати сміття на подвір'я табору від 9 ранку до 10 години вечора!"

С повідомлення, що "працює гурток карточної гри / в підкіцданого і дурня/ Заклик, щоби аматори цього "спорту" віцсувалися в члени від сходу сонця до заходу на плоші за табором. Крім цього в нас є не кіно, Фільми в нас без певних назв, навіть і без певних голин початку.

Платил дві марки, йдеш, сіда-
єш, чекаеш... курити заборонено. На-
хилиятися і рухатися заборонено там.
Кожний непевний рух означає, що ти
готовишся здирати бархат зі стіль-
ців.

Трохи подивившся - і піерара. Для публіки - це для куріння, а для відміністрації кіна - це змога почути, скільки стільців позбулося бархатної нашивки.

Переодно кіно продовжується 8-4 години, але, як я чув, адже ні-страшія кіна зберігає за собою право розтягати фільми навіть на 6 годин. Думаю, по тоді цей відпо-чинок можна зарахувати за тяжку працю. Кожний відвідувач кіно скар-жуватиме, як тяжкопрацюючий, шгар-ки. Як бачите: щиття в нас кипить: б'є з джерелом.

Іван Шишчка.

Культурна хроніка:

За польською ініціативою
постав в Римі інститут для ролі-
гійних видовищ, що поставив собі
задачння ділати відновлюючо на те-
атр і фільм.

Американські інженери по конструкції літаків пробують нові літаки. При німецьких бомбах U-2 примінюваній алькоголь, як погіння силу, задумують заступити водою. У цей спосіб літак, що до теперся осягнув

Ct. 12.

Ва Майбутнє

p. 18.

скорість 975 км на годину, міг би тепер осягнутий скорість 6 000 км. на годину. Таким ракетовим літаком можна б в не цілій годині відбути дорогу з Нью-Йорку до Лондону.

В Руволт Фелд /Новий Мексик/ переведено спроби з чотирисекторовим безпілотним літаком, якого думають вжити при надходячих атаках атомних бомб на Пасифіку. Безпілотний літак названий "Дрогне" має бути кермований малим апаратом, що знаходитьться близько летовища старту. По леті тридцять мінютовім такий апарат причає. Хоч швидкість при причалюванні була багато більша, як при звичайних літаках, літак причалив на вемлю без ніякого ушкодження.

Міжнародний Конгрес журналістів назначив, як тимчасовий осідок нової міжнародної організації журналістів в Лондон.

Як доносять з Ленінграду
Арктичний Дослідчий Інститут при-
готовляє перший географічний
атлас Арктики, що мав би появи-
тись 1948 р. Атлас має обійтися
около 800 мап з історії, архео-
логії, підсвіння, геобізики, геоло-
гії, фавни, транспортових серед-
ників і т.н.

При університеті Марбург рішено створити Інститут американознавства, що має заснути свою діяльність цього літа. Цей Інститут має побіч мови та літератури також просліджувати історію США.

Вільне Німецьке Товариство
Культури враз з управою міста
Франкфурта створило студію мо-
дерної музики.

В Канаді з'явилася обширна книжка "Альманах канадських українських вояків" - накладом В-ва "Будучність Нації". Альманах це перша й єдина до тепер джерельна книжка про вклад канадських українців для перемоги

в другій світовій віні.

Bi cbita:

Газета "Дейлі Геральд" пише: "Советський уряд шукає нових доріг в німецькій справі. Німецька преса в німецькій окупаційній советській зоні вихпалає Полотова, як борця за незалежну Німеччину, а Лондонський бюллетень "Фаст Европе" додає, по часи візити представників варшавського уряду в Москві советський уряд висунув питання віддачі німцям району Штетіна, Бресляв і Шлезька.

Х

В Клайпеді і саветській частині Східних Прусів йдуть гарячкові фортіфікаційні праці. В самій Клайпеді перебудовують фортецю і устанавливають важкі морські батареї. Немкандів німці вивезено в глиб Росії. На їх місце оселяють в "сөвхозах" бувших червоноармейців.

Х
Як подає шведська преса, до одного з озер в Норвегії упало дві ракети, по малий структурі малих літаків.

900

XXXXXX XXXXXX XXXXXXXX

П о в і д о м л е н н я

На зарядження Військового
Управління та Зональної УНРРА
на американську окупаційну зону
з днем І. 9. ц.р. наступає ре-
організація преси взагалі. Всі
видання з тим днем мають при-
пинитися.

У зв'язку з цим число 18.
"За Найбутнє" являється остан-
нім випуском.
XXXXXXXXXXXXXXУXXXXXУXXXXXX
Видає: В-во "За Найбутнє"

With permission of UNRRA
Team 63I